

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ
ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਐਚਆਰ ਸੋਢੀ, ਜੇ.
ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।
ਬਨਾਮ
ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ।- ਜਵਾਬਦੇਹ
1966 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 17 ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ
ਸਤੰਬਰ 24, 1968

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I) — ਧਾਰਾ 22(1) ਅਤੇ (ਏ) - ■ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ—ਨਕਦ ਵਿਚ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼— ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਇਸਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ - ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ - ਕੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਜਾਏ ਗਏ। (ਪਰਾ ੯)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਪਰਾ ੯)

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ 16 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 24 ਸਤੰਬਰ 1968 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ 24 ਸਤੰਬਰ 1968 ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ 30 ਜਨਵਰੀ, 1970 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ੍ਰੀ ਜੇਪੀ ਗੁਪਤਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ, ਮਿਤੀ 22 ਫਰਵਰੀ, 1966, ਸ੍ਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਸਿੰਘ, ਸਬ ਜੱਜ, ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਬੋਧੀ, ਮਿਤੀ 12 ਅਗਸਤ, 1965 (ਦਲਾਦ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ) ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ ਕਪੂਰਥਲਾ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਦੀ ਮੋਹਰ ਦੀ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। 1 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮੈਮੋਰੈਂਡਮ 'ਤੇ ਕੋਰਟ ਫੀਸ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੇ.ਐਨ.ਟੀਵਰਟ ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜੇਐਨ ਕੌਂਸਲ, ਐਚਐਲ ਸਰੀਨ, ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ, ਏ.ਐਲ. ਬਹਿਲ, ਅਤੇ
ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਵਕੀਲ ।

(fe)

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ ਓਧੀ , ਜੇ.-1966 ਦੇ ਐਸ.ਏ.ਓ. ਨੰਬਰ 17 ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ 16 ਨਵੰਬਰ, 1967 ਦੇ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ-

- (1) ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ, 1913 (1913 ਦਾ ਐਕਟ 1) ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ?
- (2) ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਕਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਜਿਹੜੇ ਤੱਥ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ 4 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਸੁਲਤਾਨਪੁਰ ਲੋਧੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਿੰਡ ਚੌਲੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 234 ਕਨਾਲ 12 ਮਰਲੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਕੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਦਲੀਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ 40,876, ਆਦਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 1 ਤੋਂ 4 ਹੋਰ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ 5 ਤੋਂ 12, ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 25 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਵਿਕਰੀ ਵਿਚਾਰ (ਜ਼ਾਰੇ ਪੰਜਮ) ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 7 ਅਗਸਤ, 1964 ਤੱਕ 8,175.20 ਪੈਸੇ। ਉਸੇ ਦਿਨ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਫਿਰ 12 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨਾਬਾਲਗ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵੱਡੀ ਰਕਮ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। 8,175.20 ਪੈਸੇ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 13 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਝਗੜੇ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਫਿਰ 14 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਮੁਦਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜੋ ਲਗਭਗ ਸਮਾਨ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ। 40,876 ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ 21 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਤੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ। ਸੁਰੱਖਿਆ 19 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ।

Dalip Singh and others v. Hardev Singh and others (Sodhi, J.)

(2) ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੇ, ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(4) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਖੁੰਝ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਕੁਝ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 9 ਅਗਸਤ, 1965 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਤਾਂ ਜੋ ਧਿਰਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਕੁਝ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ 9 ਅਗਸਤ, 1965 ਨੂੰ ਇਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਕੋਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਨਹੀਂ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਕਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਹੈ। ਵਿਕਰੇਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਵੀ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਰਥਾਤ, ਇਹ ਕਿ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸਟੈਂਪ-ਪੇਪਰ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਗਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਸ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਪਾਵਰ ਆਫ ਅਟਾਰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 12 ਅਗਸਤ, 1965 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(4) ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕੰਰਥਲਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 22 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਮਾਨਤ ਮੰਗਣ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਕੀਮਤ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਰਡਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਂਡ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਟੈਂਪ ਵਾਲੇ ਕਾਗਜ਼ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(5) ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਕਮੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ. ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਮਾਂਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਆਦਿ ਵੈਂਡੀਜ਼ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਅਪੀਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਤਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਦੋ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਐਨ.ਏ.ਤਿਵਾਰੀ ਆਨਲਾਬੀਹਾਲਫਿਓਫਾਥੇ5 ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਜੇ.ਐਨ ਕੌਸ਼ਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ। ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਐਕਟ. ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਪੂਰੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਨੂੰ ਲਾਭ ਨਾਲ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-

- "22. (1) ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਲਈ ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ, ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ, ਜੇ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੀ, ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤੈਅ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (3) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਰਕਮ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗੀ।
- (4) ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਅਗਲੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਜਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਦੀ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।
- (5) (a) ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਰਕਮ ਕਢਵਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- (1) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬੇਕਾਰ ਜਾਂ ਨਾਕਾਫੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- (6) ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕੀਮਤ ਕੀ ਹੈ।

ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਵਧਾਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹਾਲਾਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਸਹੀ ਅਤੇ ਅਨੁਕੂਲ ਸੋਚ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਓਵਰ-ਰਾਈਡਿੰਗ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ

ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਹਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਸੋਢੀ, ਜ.)

ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਸਮਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (4) ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਪਰ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(7) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੁਰਾਣੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ, ਦੋਵਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਕੇਸ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ *ਮਲਾਘਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ (1)*, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਸ਼੍ਰੀ ਕੌਸ਼ਲ ਨੇ *ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਸਵ. ਨੀਨਾ ਰਾਣੀ ਅਗਰਵਾਲ (2)*, ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਸੰਯੁਕਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਨਕਦ ਭੁਗਤਾਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਹਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਰਕਮ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਰਕਮ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਕਰੇਤਾ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

- (1) ਆਰ.ਐਸ.ਏ. 1967 ਦੇ 29 ਨੇ 16 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।
- (2) 1967 ਦੀ CR 148 ਨੇ 5 ਮਈ, 1967 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।

ਕੀਮਤ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵਰਤੀ ਹੈ। ਇੱਕ-ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਮੁਦਈ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੱਚਾ-ਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਹੈ, ਕੋਲ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਪੈਸਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਆਪਣੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(8) ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੇ ਮਿਸਟਰ ਤਿਵਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 1 ਕੇਸ 3: ਜ਼ਮਾਨ ਮਹਿਦੀ ਖਾਨ ਬਨਾਮ ਹਯਾਤ ਖਾਨ (3) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੈਪੋ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਕਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਤਾ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (5) (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਬਾਂਡ ਬੇਅਸਰ ਜਾਂ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਵੀਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਧੇਰੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 25(ਬੀ) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਮਲਾ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਦਾ ਉਲਟਾ ਹੈ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਪੰਜਵਾਂ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 22 ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੁਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨਕਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅਗਲੀ ਪੜਾਅ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਤੱਥ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਕਦ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ

, '3) AJP 1938 ਲੇਬ. 452.

ਉਸ ਤੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਔਖਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ

ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅੰਕ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਆਖਿਆ ਰੱਖੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕੁਝ ਪੂਰਵ-ਸੰਕਲਪ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿ ਕੁਝ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਦੇ ਪਾਸ ਨਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਾਧੇ ਉਪਬੰਧ ਨੂੰ ਨਿਆਂਪੂਰਨ (1971) ਤੇ ਨਿਆਂਪੂਰਣ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਇੱਕ ਸਮੁੰਦਰੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਸੁਸਾਇਟੀ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾ ਹੈ।

(9) ਸ੍ਰੀ ਤਿਵਾੜੀ ਦੀ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਸੀਬਰ ਕੋਰਟ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਕਰੀ ਮੁੱਲ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨਕਦੀ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵੀ ਤਰਕਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 (5) (ਏ) ਅਧੀਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਬਦਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਧਾਰਾ 22(5)(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੇ ਕੋਈ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਸਭ ਕੁਝ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਉਸ ਨੂੰ ਝਗੜੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇ ਕੇ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਜਨ, ਜੇ., ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲੰਬਾ ਸਮਾਂ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਆਖਰੀ ਫੈਸਲਾ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕਢਵਾਉਣਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੂਲ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਬਦਲੇ ਬਿਨਾਂ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ ਗਈ ਹੈ। . ਅਜਿਹੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਹੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ 5(ਏ) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਲਵੇਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ

Dalip Singh and others v. Hardev Singh and others (Sodhi, J.)

612

ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਬੇਸ਼ਕ, ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ: -

- (1) ਇਹ ਇੱਕ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ; ਅਤੇ
- (2) ਅਦਾਲਤ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਆਪਣੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂਇਕ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਕਦ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਹੁਣ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਕੋਲ ਵਾਪਸ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਕਾਰਨ ਵਿੱਚ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ।

ਐਮ ਏਹਰ ਸਿੰਘ, ਸੀ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਪੰਡਿਤ ਜੇ.

ਰਾਮ ਰਤਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਰਜਿਸਟਰਾਰ, ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1969 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2811

5 ਜਨਵਰੀ 1970

ਪੰਜਾਬ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ 1969, ਖੰਡ 1 ਅਤੇ III ਨਿਯਮ 8- ਨਿਯਮ 1, 2, 3
ਅਤੇ 8- ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ - ਘਰ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜਾਂ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨਹੀਣਤਾ ਲਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ
ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜਨ ਲਈ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ- ਦੁਰਾਚਾਰ ਦੀ ਇਕੱਲੀ ਉਦਾਹਰਣ-
ਭਾਵੇਂ ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ-ਵਿਚਾਰ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ। ਵਾਈਸ-ਚਾਂਸਲਰ ਦੁਆਰਾ ਰੈਸਟ੍ਰਿਕਟਿਡ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ—
ਕੀ ਸੀਮਤ — ਵਾਈਸ ਚਾਂਸਲਰ— ਕੀ ਆਰਡਰ ਦੇ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਖਤਿਆਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ
ਸੰਖੇਪ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ
ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਇਕੱਲੀ ਉਦਾਹਰਣ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ
ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਗੰਭੀਰ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ 6% ਨੂੰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਲਈ
ਇੱਕ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

v